

РЕШЕНИЕ

№ 2477

гр. София, 15.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 02.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **1690** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК, вр.с чл.45г от ЗУБ.

Образувано е по жалба на Х. Алхамид А.- гражданин на С. срещу Решение №РПЗТ-6/19.01.2024 година на Председател на ДАБ към МС на РБ.

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на оспореното решение. Твърди се, че Решението е издадено в писмена форма, като не е доказано, че оспорващият е допуснал нарушение на обществения ред и не е изследвано, че поведението на оспорващия представлява истинска, реална и достатъчно сериозна заплаха, която да засяга някои от основните интереси на обществото или да засяга вътрешната или външната сигурност на страната. Иска се отмяна на Решението .

В съдебно заседание, оспорващият- Х. Алхамид А. редовно и своевременно призован, се явява и поддържа жалбата на заявените основания с помощта на преводача Д. Татуз. Жалбата му се поддържа и от адвокат В. определен от САК за процесуален представител и назначен за такъв от страна на съда.

Ответникът по оспорването- Председател на ДАБ към МС на РБ, редовно и своевременно призован се представлява от юрисконсулт Х., редовно упълномощен, който оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена.

СГП- редовно и своевременно призована се представлява от прокурор К. която намира жалбата за неоснователна.

Административен съд София-град след като прецени събраните по

делото доказателства, ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните, при условията на чл.142, ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

На 09.11.2023 година оспорващият депозирал Молба за предоставяне на международна закрила. След регистриране на молбата, оспорващият е запознат с правата и задълженията на търсещите закрила в това число с Правилника за условията за настаняване и вътрешен ред в центровете на ДАБ.

С Решение за настаняване №6165/08.11.2023 година на Директор РПЦ-Х. оспорващият е настанен в РПЦ- Х. в Хале 9, стая 16.

На 13.11.2023 година до Директор РПЦ- Х. е депозирана Докладна записка, в която е посочено, че настанени лица са в неизвестност, измежду които и оспорващият Х. Алхамид А.- в неизвестност от 10.11.2023 година.

На 28.11.2023 година до Директор РПЦ- Х. е депозирана Докладна записка, в която е посочено, че Х. Алхамид А. се е завърнал в РПЦ- Х. на дата 28.11.2023 година.

На 05.01.2024 годна е съставен Констативен протокол от старши специалист в Отдел“ ПНСД“ при РПЦ- Х., в който е констатирано, че Х. Алхамид А., настанен в хале 10, стая 14-2 е предизвикал конфликт с други настанени чужденци пред административната сграда и е посочено, че с поведението си настаненият търсещ закрила дава основание да се приеме, че е склонен да не зачита реда в центъра, за което е предупреден за последиците от други подобни нарушения. Протоколът е подписан от съставилия го, от чужденеца и от преводача, който е присъствал при съставянето му .

На 08.01.2024 година отново е съставен Констативен протокол, с който е констатирано, че на 07.01.2024 година оспорващият се е прибрал в РПЦ- Х. след определеното за това време, установено от сътрудник охрана, като отново е констатирано, че оспорващият е склонен да не зачита реда в центъра, и е предупреден за последиците от други подобни нарушения. Протоколът е подписан от лицето, което го е съставило, от оспорващия и от преводач.

На 11.01.2024 година срещу оспорващия е съставен Предупредителен протокол, като му е указано, че при повторни нарушения на Правилника за условията за настаняване и вътрешен ред в центровете на ДАБ ще бъде настанен в център от затворен тип до приключване на производството по ЗУБ с влязло в сила Решение.

Предупредителният протокол е подписан от оспорващия и от преводач.

С Решение № РПЗТ-6/19.01.2024 година Председател на ДАБ към МС на РБ настанил Х. Алхамид А. в помещение от затворен тип до отпадане на основанието или до окончателното приключване на производството за предоставяне на закрила.

Решението е връчено на оспорващия на 25.01.2024 година и е запознат с текста му на език, който владее и на тази дата е настанен фактически в помещение от затворен тип.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима, подадена в преклузивния срок от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, жалбата се явява неоснователна. Съображенията за това са следните:

Оспореното Решение № РПЗТ-6/19.01.2024 година на Председател на ДАБ при ДАБ към МС на РБ, представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, по

критериите,визирани в разпоредбата на чл.146 АПК,/така наречените условия за редовно действие на административните актове./При преценката,съдът следва да провери актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма,спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган-това е Председател на ДАБ към МС,на когото нормата на чл 45в е предоставила правото да настани в център от затворен тип чужденец, при наличие на предпоставките, визирани в нормата на чл.45в и сл. ЗУБ. Между страните няма спор, а и от приложените по делото писмени доказателства, се установява , че М. Т. е заемала длъжността- Председател на ДАБ към МС на РБ към момента на издаване на решението, а и по делото се съдържат доказателства в този смисъл.

Решението отговаря на изискванията за форма, като в него има мотиви относно това защо оспорваният представлява заплаха за националната сигурност. Решението съдържа предвидените в чл.59,ал.2 АПК задължителни реквизити, с означение на фактическите и правните основания за издаването му- чл.45в от ЗУБ. Формата е едно от условията за законосъобразно действие на административните актове. Тя е нормативно установена и винаги има изричен характер. Неспазването на формата води до порочност на административния акт. Най-голямо значение има писмената форма на административните актове. В АПК е предвидено, че административните актове трябва да отговарят и да съдържат определени реквизити. Тези реквизити гарантират, че волеизявлението, съдържащо се в административния акт, показва действителната воля на съответния административен орган. Особен елемент във формата е съществуването на мотиви. Мотивите представляват фактическите и правни основания за издаването на акта. Те показват как е формирана волята на административния орган и кои са били основанията той да има едно или друго волеизявление. Мотивите са основен фактор в издаването на административния акт и затова за тях се наблюдава особено внимателно, когато един административен акт подлежи на съдебен или административен контрол. Липсата на мотиви, според устойчивата практика на съда прави акта недействителен на ниво унищожаемост. Производството представлява система от действия, които подготвят крайния акт и няма пречка мотивите да се съдържат и в друг акт, предхождащ издадения. Съществува изискване тези действия да доведат до действителната и законосъобразна воля на органа. Целта е да се съберат доказателства и тези доказателства да подпомогнат административния орган при решаването на определен въпрос. Настоящият съдебен състав намира, че оспорената заповед, издадена в нарушение на изискванията на чл.59 т.4 АПК, съгласно който административният акт следва да съдържа фактически и правни основания за издаването т.е. същият следва да е мотивиран. Това е един от съществените реквизити на всеки административен акт. Те позволяват на адресата на акта да научи въз основа на какво е формирана волята на административния орган, респективно на това да организира защитата си срещу административния акт. Съгласно т.2 от ТР 4/2004 год. на ВАС неизлагането на мотиви съставлява съществено нарушение на административно-производствените правила и е основание за отмяна на акта. Съдебната практика приема,че мотивите на административния акт могат да бъдат изложени не само в него, но и в друг предхождащ акта документ, към който актът препраща и който се намира в административната преписка.. Мотивите дават възможност на по-горестоящия

административен орган и на съда да извършат проверката за законосъобразност на акта

При издаването на Решението, Председател на ДАБ към МС на РБ е спазил процесуално- правните разпоредбите на ЗУБ и материално- правните разпоредби.

Правната регламентация на настаняването на търсещи закрила в центрове от затворен тип се съдържа в нормата на чл. 45г. от ЗУБ (Нов - ДВ, бр. 80 от 2015 г., в сила от 01.01.2016 г.)-настаняването в център от затворен тип продължава до отпадане на съответното основание по [чл. 45б, ал. 1](#)/ а това са -когато не може да бъде ефективно приложена мярката по [чл. 45а](#) и след преценка на обстоятелствата в конкретния случай, чужденец, търсещ международна закрила, може да бъде настанен временно и за възможно най-кратък срок в център от затворен тип- за установяване или проверка на неговата самоличност или националност; за установяване на фактите и обстоятелствата, на които се основава молбата за международна закрила, когато това не може да се извърши по друг начин и има опасност чужденецът да се укрие; когато това се налага с цел защита на националната сигурност или обществения ред, за установяване на държавата, компетентна за разглеждане на молбата за международна закрила и прехвърляне на чужденеца в компетентната държава, и когато е налице сериозна опасност чужденецът да се укрие.

По аргумент от нормата на чл.45г ,ал.2 от ЗУБ Директорът на център от затворен тип, в който е настанен чужденец, търсещ международна закрила, извършва ежемесечно проверка за наличие на основанията за настаняване и ги докладва на председателя на Държавната агенция за бежанците или оправомощено от него длъжностно лице. Председателят на Държавната агенция за бежанците или оправомощено от него длъжностно лице преразглежда решението за настаняване по [чл. 45в, ал. 1](#) при установяване на нови данни и обстоятелства или по искане на чужденеца, търсещ международна закрила, и се произнася с мотивирано решение в 7-дневен срок. Решението по ал. 3 може да бъде обжалвано по реда на [Административнопроцесуалния кодекс](#), като жалбата не спира изпълнението му. Решението на съда е окончателно. Неприклучването на производството в предвидения по този закон срок не по вина на чужденеца, търсещ международна закрила, не може да бъде основание за продължаване на настаняването в център от затворен тип. По силата на ал.6-когато по административен или съдебен ред се установи, че настаняването в център от затворен тип е незаконосъобразно, чужденецът се освобождава незабавно.

Чужденците, търсещи международна закрила, се преместват от един център в друг само при необходимост. В тези случаи се уведомяват лицата, които им предоставят правна помощ.

От своя страна чл. 45в от ЗУБ сочи, че чужденец, търсещ международна закрила, се настанява в център от затворен тип с мотивирано решение на Председателя на Държавната агенция за бежанците или на оправомощено от него длъжностно лице. Решението по ал. 1 се взема след преценка за принадлежността на чужденеца към уязвима група. Решението по ал. 1 се издава в писмена форма и съдържа фактическите и правните основания за настаняването, реда и срока за обжалване, както и възможността за предоставяне на безплатна правна помощ и представителство. Препис от решението се връчва по реда на [чл. 76](#). Решението на органа по ал. 1 може да бъде обжалвано по реда на [Административнопроцесуалния кодекс](#), като жалбата не

спиращо изпълнението му. Решението на съда е окончателно.

В ДИРЕКТИВА 2013/33/ЕС НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 26 юни 2013 година за определяне на стандарти относно приемането на кандидати за международна закрила е посочено, че „задържане“ означава всяка мярка на изолиране на кандидат от държавата членка в определено място, където кандидатът е лишен от свободата си на придвижване;

„център за настаняване“ означава всяко място, което служи за колективно жилище на кандидатите. Когато се окаже необходимо и въз основа на преценка на всеки случай поотделно, държавите членки могат да задържат кандидат, ако не могат да бъдат приложени ефективно по-леки принудителни алтернативни мерки, като кандидат може да бъде задържан единствено,

когато това се налага с цел защита на националната сигурност или на обществения ред. Задържането на кандидатите се извършва по правило в специализирани центрове за задържане.

От доказателствата по делото е установено, че оспорваният въпреки, че е запознат с правата и задълженията на търсещите закрила, както и с Правилника за условията за настаняване и вътрешен ред в центровете на ДАБ, предизвикал е конфликт с други настанени чужденци пред административната сграда на дата 05.01.2024 година, а на 07.01.2024 година се завърнал в РПЦ- X. след определеното за това време. Наред с това е установено още, че от настаняването му РПЦ-Х. на дата 08.11.2023 година той е бил в неизвестност от 10.11.2023 година и се е завърнал в центъра на 28.11.2023 година, което е довело до издаване на Решението за настаняване в център от затворен тип, тъй като поведението на оспорвания сочи на незачитане на установените както вътрешни правила за настаняване в РПЦ- X., така и има агресивно поведение-предизвиква конфликти с други чужденци, което представлява заплаха за обществения ред и сигурността на други чужденци и български граждани.

Следва да бъде посочено, че в действащото българско законодателство няма легално определение на понятието "обществен ред", но под „обществен ред“ следва да се разбира установените в държавата обществени отношения, основани на правовия ред и морала, които определят поведението на хората в процеса на обществения живот. В Тълкувателно решение № 4 от 06.06.2008 година на ВКС се съдържа понятие за засегнати обществени отношения, свързани с реда, спокойствието и сигурността на гражданите - по смисъла на конкретен закон. Определение за обществен ред се съдържа и в Решение № 7/1996 г. по к. д. № 1/1996 г. на Конституционния съд, според което това е "установеният с нормативните актове ред, който осигурява нормално спокойствие и възможност да се упражняват съответните граждански права". С ППВС № 2/1974 г. е прието, че под обществен ред следва да се разбират отношенията, основани на установилите се морални норми и определящи поведението на хората в процеса на обществения живот. При липса на легална дефиниция на "обществен ред", понятието следва да бъде тълкувано в контекста на разпоредбата и с оглед целта на закона.“ „Общественият ред е състояние на обществените отношения, при което лицата придържат своето поведение към изискванията на нормите, които обществото е приело. Тези норми могат да бъдат правни и нравствени/ морални/.Общественият ред е състояние на обществените отношения, при което лицата придържат своето

поведение към изискванията на нормите, които обществото е приело. Тези норми могат да бъдат правни или нравствени (морални). Понятието за обществен ред включва (поглъща, т.е. е по-широко) както съблюдаването на правовия ред (спазването на законите), така и спазването на етиката и добрите нрави в общуването и в личното поведение. В най – общ смисъл понятието „обществен ред” се отнася към определени отношения, явления, условия или обстоятелства, както и към дефинирани норми и правила, регламентиращи общоприето поведение в рамките на обществото. В речниците, обществото е „съвкупност от хора, които са обединени от производствени отношения“, „група хора, обединени от общи интереси, произход, положение“, колектив, общекитие, общност, съжителство, среда и др.^{39 39} Вж. Тълковен речник, <http://rechnik.info> 19 Разглеждайки обществото в най – общия му вид, неговата структура и динамика, като важен признак се очертава подредеността на множеството разнообразни взаимоотношения между отделните индивиди, групи от хора или други социални общности. Специфичният алгоритъм на обществените отношения, предполага наличието на определени условия, среда, норми, правила като контрапункт на неопределеността, произвола, безредието. Редът се определя като „последователност; значителен брой от последователно следващи еднородни неща; редица; правила, по които се извършва.

Вярно е ,че чл. 45а от ЗУБ задължава ответника да прецени дали може по отношение на лицето да се приложи по-леката мярка "задължително явяване на всеки 2 седмици", но при пристъпване към по-тежката мярка "настаняване в помещение от затворен тип" се съобразява, че първата мярка би била неефективна. Конкретно след като решението е постановено с цел защита на обществен ред, необходимостта от защита на обществения ред обосновава и извод, че настаняването не е самоцелно, т.е не е постановено само защото лицето е търсецо закрила, което изрично се забранява от чл. 45б, ал. 2 от ЗУБ, при което е налице и съответствие на акта с целта на закона- да се настаняват чужденци, търсеци международна закрила в помещение от затворен тип до отпадане на основанието за това и когато са налице основания за настаняването им поради причина, че същите представляват заплахата за обществения ред- какъвто е процесният случай, още повече, че настаняването е временно и за възможно най-кратък срок.

Решението за настаняване в помещение от затворен тип на търсещия закрила е законосъобразно, а жалбата е неоснователна.

Страните не са заявили претенция за присъждане на разноски.

Воден от гореизложеното на основание чл.45в от ЗУБ, вр. с чл.172 от АПК, Административен съд София-град

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ ОСПОРВАНЕТО НА Х. Алхамид А.- гражданин на С. срещу Решение №РПЗТ-6/19.01.2024 година на Председател на ДАБ към МС на РБ.

На основание чл.138,ал.1 от АПК препис от решението да се изпрати на СТРАНИТЕ.

Решението не подлежи на касационно обжалване съгласно разпоредбата на чл.45в,ал.5 от ЗУБ.

СЪДИЯ:

